

I

(Akty ustawodawcze)

DYREKTYWY

DYREKTYWA RADY (UE) 2019/1995

z dnia 21 listopada 2019 r.

zmieniająca dyrektywę 2006/112/WE w odniesieniu do przepisów dotyczących sprzedaży towarów na odległość oraz niektórych krajowych dostaw towarów

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 113,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego ⁽¹⁾,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ⁽²⁾,

stanowiąc zgodnie ze specjalną procedurą ustawodawczą,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Dyrektywa Rady 2006/112/WE ⁽³⁾, zmieniona dyrektywą Rady (UE) 2017/2455 ⁽⁴⁾, stanowi, że jeżeli podatnik ułatwia – poprzez użycie interfejsu elektronicznego, takiego jak platforma handlowa, platforma, portal lub podobne środki – sprzedaż na odległość towarów importowanych z terytoriów trzecich lub państw trzecich w przesyłkach o rzeczywistej wartości nieprzekraczającej 150 EUR lub dostawę towarów na terytorium Wspólnoty dokonywaną przez podatnika niemającego siedziby na terytorium Wspólnoty na rzecz osoby niebędącej podatnikiem, uznaje się, że podatnik, który ułatwia tę dostawę, otrzymał i dokonał dostawy tych towarów samodzielnie. Ponieważ dyrektywa ta rozбивa pojedynczą dostawę na dwie dostawy, konieczne jest określenie, do której z tych dostaw należy przypisać wysyłkę lub transport towarów, aby odpowiednio określić miejsce ich dostawy. Należy też zapewnić, by zdarzenie powodujące powstanie obowiązku podatkowego z tytułu tych dwóch dostaw miało miejsce w tym samym czasie.
- (2) W związku z tym, że podatnik, który ułatwia – poprzez użycie interfejsu elektronicznego – dostawę towarów na rzecz osoby niebędącej podatnikiem na terytorium Wspólnoty może odliczyć, zgodnie z obowiązującymi przepisami, podatek od wartości dodanej (VAT) zapłacony dostawcom niemającym siedziby na terytorium Wspólnoty, to istnieje ryzyko, że dostawcy ci mogą nie zapłacić VAT organom podatkowym. Aby uniknąć tego ryzyka, dostawa od dostawcy prowadzącego sprzedaż towarów poprzez interfejs elektroniczny powinna być zwolniona z VAT, a dostawcy temu należy przyznać prawo do odliczenia naliczonego podatku VAT, który zapłacił w związku z zakupem lub importem towarów będących przedmiotem dostawy. W tym celu dostawca powinien zawsze być zarejestrowany w państwie członkowskim, w którym nabył lub importował te towary.

⁽¹⁾ Opinia z dnia 14 listopada 2019 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym).

⁽²⁾ Opinia z dnia 15 maja 2019 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym).

⁽³⁾ Dyrektywa Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz.U. L 347 z 11.12.2006, s. 1).

⁽⁴⁾ Dyrektywa Rady (UE) 2017/2455 z dnia 5 grudnia 2017 r. zmieniająca dyrektywę 2006/112/WE i dyrektywę 2009/132/WE w odniesieniu do niektórych obowiązków wynikających z podatku od wartości dodanej w przypadku świadczenia usług i sprzedaży towarów na odległość (Dz.U. L 348 z 29.12.2017, s. 7).

- (3) Ponadto dostawcy niemający siedziby na terytorium Wspólnoty, którzy korzystają z interfejsu elektronicznego, aby sprzedawać towary, mogą posiadać składy w kilku państwach członkowskich oraz mogą, oprócz wewnątrzspółnotowej sprzedaży towarów na odległość, dokonywać dostaw towarów z tych składów do nabywców w tym samym państwie członkowskim. Obecnie tego typu dostawy nie są objęte procedurą szczególną dla wewnątrzspółnotowej sprzedaży towarów na odległość oraz dla usług świadczonych przez podatników mających siedzibę na terytorium Wspólnoty, ale nieposiadających siedziby w państwie członkowskim konsumpcji. Aby zmniejszyć obciążenie administracyjne, podatnikom ułatwiającym – poprzez użycie interfejsu elektronicznego – dostawę towarów na rzecz osób niebędących podatnikami na terytorium Wspólnoty, w odniesieniu do których uznaje się, że otrzymali i dokonali oni dostaw tych towarów samodzielnie, powinno się również pozwolić stosować tę procedurę szczególną celem zadeklarowania i zapłacenia VAT za te krajowe dostawy.
- (4) W celu zapewnienia spójności w odniesieniu do płatności VAT i należności celnych w imporcie towarów, termin płatności VAT z tytułu importu organom celnym powinien być zgodny z terminem płatności należności celnych, określonym w art. 111 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013⁽⁵⁾, w przypadku zastosowania uregulowań szczególnych dotyczących deklarowania i płatności VAT z tytułu importu.
- (5) Zgodnie ze wspólną deklaracją polityczną państw członkowskich i Komisji z dnia 28 września 2011 r. dotyczącą dokumentów wyjaśniających⁽⁶⁾ państwa członkowskie zobowiązały się do złożenia, w uzasadnionych przypadkach, wraz z powiadomieniem o środkach transpozycji, co najmniej jednego dokumentu wyjaśniającego związku między elementami dyrektywy a odpowiadającymi im częściami krajowych instrumentów transpozycyjnych. W odniesieniu do niniejszej dyrektywy ustawodawca uznaje, że przekazanie takich dokumentów jest uzasadnione.
- (6) Należy zatem odpowiednio zmienić dyrektywę 2006/112/WE,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1

W dyrektywie 2006/112/WE wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w tytule V rozdział 1 sekcja 2 dodaje się artykuł w brzmieniu:

„Artykuł 36b

Jeżeli uznaje się, że podatek otrzymał i dokonał dostawy towarów zgodnie z art. 14a, wysyłkę lub transport tych towarów przypisuje się do dostawy dokonanej przez tego podatnika.”;

- 2) art. 66a otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 66a

W drodze odstępstwa od art. 63, 64 i 65, zdarzenie powodujące powstanie obowiązku podatkowego z tytułu dostawy towarów dokonanej przez podatnika, w odniesieniu do którego uznaje się, że otrzymał i dokonał dostawy towarów zgodnie z art. 14a oraz z tytułu dostawy towarów dokonanej do tego podatnika ma miejsce i VAT staje się wymagalny w momencie zaakceptowania płatności.”;

- 3) dodaje się artykuł w brzmieniu:

„Artykuł 136a

Jeżeli uznaje się, że podatek otrzymał i dokonał dostawy towarów zgodnie z art. 14a ust. 2, państwa członkowskie zwalniają dostawę tych towarów dokonaną do tego podatnika.”;

- 4) art. 169 lit. b) otrzymuje brzmienie:

„b) transakcji podatnika, które są zwolnione zgodnie z art. 136a, 138, 142 i 144, art. 146–149, art. 151, 152, 153 i 156, art. 157 ust. 1 lit. b) oraz art. 158–161 lub art. 164.”;

⁽⁵⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 z dnia 9 października 2013 r. ustanawiające unijny kodeks celny (Dz.U. L 269 z 10.10.2013, s. 1).

⁽⁶⁾ Dz.U. C 369 z 17.12.2011, s. 14.

- 5) art. 204 ust. 1 akapit trzeci otrzymuje brzmienie:
„Państwa członkowskie nie mogą jednak stosować możliwości, o której mowa w akapicie drugim, do podatnika w rozumieniu art. 358a pkt 1, który wybrał procedurę szczególną dla usług świadczonych przez podatników niemających siedziby na terytorium Wspólnoty.”;
- 6) art. 272 ust. 1 lit. b) otrzymuje brzmienie:
„b) podatników, którzy nie dokonują żadnej z transakcji, o których mowa w art. 20, 21, 22, 33, 36, 136a, 138 i 141;”;
- 7) w tytule XII nagłówek rozdziału 6 otrzymuje brzmienie:
„Procedury szczególne dla podatników, którzy świadczą usługi na rzecz osób niebędących podatnikami lub prowadzą sprzedaż towarów na odległość, lub dokonują niektórych krajowych dostaw towarów”;
- 8) w tytule XII rozdział 6 nagłówek sekcji 3 otrzymuje brzmienie:
„Procedura szczególna dla wewnątrzwspólnotowej sprzedaży towarów na odległość, dla dostaw towarów w państwie członkowskim dokonywanych przez interfejsy elektroniczne ułatwiające te dostawy oraz dla usług świadczonych przez podatników mających siedzibę na terytorium Wspólnoty, ale nieposiadających siedziby w państwie członkowskim konsumpcji”;
- 9) art. 369a otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 369a

Do celów niniejszej sekcji i bez uszczerbku dla innych przepisów prawodawstwa wspólnotowego stosuje się następujące definicje:

- 1) »podatnik niemający siedziby w państwie członkowskim konsumpcji« oznacza podatnika, który ma siedzibę działalności gospodarczej lub stałe miejsce prowadzenia działalności gospodarczej na terytorium Wspólnoty, ale nie ma siedziby działalności gospodarczej ani stałego miejsca prowadzenia działalności gospodarczej na terytorium państwa członkowskiego konsumpcji;
- 2) »państwo członkowskie identyfikacji« oznacza państwo członkowskie, w którym podatnik ma siedzibę działalności gospodarczej lub jeżeli nie ma takiej siedziby na terytorium Wspólnoty – państwo członkowskie, w którym ma stałe miejsce prowadzenia działalności gospodarczej.

Jeżeli podatnik nie ma siedziby działalności gospodarczej na terytorium Wspólnoty, ale ma więcej niż jedno stałe miejsce prowadzenia działalności gospodarczej na terytorium Wspólnoty, państwem członkowskim identyfikacji jest państwo członkowskie, w którym znajduje się stałe miejsce prowadzenia działalności gospodarczej, w związku z którym podatnik zgłasza, że skorzysta z niniejszej procedury szczególnej. Podatnik jest związany tą decyzją na dany rok kalendarzowy i dwa kolejne lata kalendarzowe.

Jeżeli podatnik nie ma siedziby działalności gospodarczej ani stałego miejsca prowadzenia działalności gospodarczej na terytorium Wspólnoty, państwem członkowskim identyfikacji jest państwo członkowskie rozpoczęcia wysyłki lub transportu towarów. W przypadku większej liczby państw członkowskich rozpoczęcia wysyłki lub transportu towarów, podatnik wskazuje, które z tych państw członkowskich jest państwem członkowskim identyfikacji. Podatnik jest związany tą decyzją na dany rok kalendarzowy i dwa kolejne lata kalendarzowe;

- 3) »państwo członkowskie konsumpcji« oznacza jedno z następujących państw członkowskich:
- a) w przypadku świadczenia usług, państwo członkowskie, które uznaje się za miejsce świadczenia usług zgodnie z tytułem V rozdział 3;
- b) w przypadku wewnątrzwspólnotowej sprzedaży towarów na odległość, państwo członkowskie zakończenia wysyłki lub transportu towarów do nabywcy;
- c) w przypadku dostawy towarów dokonanej przez podatnika ułatwiającego takie dostawy zgodnie z art. 14a ust. 2, jeżeli wysyłka lub transport towarów będących przedmiotem tej dostawy rozpoczyna się i kończy w tym samym państwie członkowskim, to państwo członkowskie.”;

- 10) art. 369b otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 369b

Państwa członkowskie zezwalają na stosowanie niniejszej procedury szczególnej następującym podatnikom:

- a) podatnikowi prowadzącemu wewnątrzwspólnotową sprzedaż towarów na odległość;

- b) podatnikowi ułatwiającemu dostawę towarów zgodnie z art. 14a ust. 2, jeżeli wysyłka lub transport towarów będących przedmiotem dostawy rozpoczyna się i kończy w tym samym państwie członkowskim;
- c) podatnikowi niemającemu siedziby w państwie członkowskim konsumpcji, świadczącemu usługi na rzecz osoby niebędącej podatnikiem.

Niniejsza procedura szczególna ma zastosowanie do wszystkich towarów lub usług tego rodzaju dokonywanych lub świadczonych na terytorium Wspólnoty przez danego podatnika.”;

- 11) art. 369e lit. a) otrzymuje brzmienie:

„a) gdy powiadamia on o zaprzestaniu dokonywania dostaw towarów lub świadczenia usług objętych niniejszą procedurą szczególną.”;

- 12) art. 369f otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 369f

Podatnik korzystający z niniejszej procedury szczególnej przekazuje drogą elektroniczną państwu członkowskiemu identyfikacji deklarację VAT za każdy kwartał kalendarzowy, niezależnie od tego, czy dostawy towarów i świadczenia usług objęte niniejszą procedurą szczególną miały miejsce. Deklarację VAT składa się do końca miesiąca następującego po upływie okresu rozliczeniowego objętego tą deklaracją.”;

- 13) w art. 369g ust. 1, 2 i 3 otrzymują brzmienie:

„1. Deklaracja VAT zawiera numer identyfikacyjny VAT, o którym mowa w art. 369d, oraz, dla każdego państwa członkowskiego konsumpcji, w którym VAT jest należny, całkowitą wartość, z wyłączeniem VAT, mające zastosowanie stawki VAT, całkowitą kwotę odpowiadającą jej VAT w podziale na stawki, a także całkowitą kwotę należnego VAT w odniesieniu do następujących dostaw towarów lub świadczenia usług objętych niniejszą procedurą szczególną, mających miejsce w danym okresie rozliczeniowym:

- a) wewnątrzpaństwowej sprzedaży towarów na odległość;
- b) dostaw towarów zgodnie z art. 14a ust. 2, jeżeli wysyłka lub transport tych towarów rozpoczyna się i kończy w tym samym państwie członkowskim;
- c) świadczenia usług.

Deklaracja VAT zawiera również zmiany dotyczące poprzednich okresów rozliczeniowych, zgodnie z ust. 4 niniejszego artykułu.

2. Jeżeli towary są wysyłane lub transportowane z państw członkowskich innych niż państwo członkowskie identyfikacji, deklaracja VAT zawiera również całkowitą wartość, z wyłączeniem VAT, mające zastosowanie stawki VAT, całkowitą kwotę odpowiadającą jej VAT w podziale na stawki, a także całkowitą kwotę należnego VAT w odniesieniu do następujących dostaw towarów objętych niniejszą procedurą szczególną, z podziałem na każde państwo członkowskie, z którego takie towary są wysyłane lub transportowane:

- a) wewnątrzpaństwowej sprzedaży towarów na odległość innej niż ta dokonywana przez podatnika zgodnie z art. 14a ust. 2;
- b) wewnątrzpaństwowej sprzedaży towarów na odległość i dostawy towarów, jeżeli wysyłka lub transport tych towarów rozpoczyna się i kończy w tym samym państwie członkowskim, dokonanej przez podatnika zgodnie z art. 14a ust. 2.

W odniesieniu do dostaw, o których mowa w lit. a), deklaracja VAT zawiera również indywidualny numer identyfikacyjny VAT lub numer rejestracji podatkowej nadany przez państwo członkowskie, z którego takie towary są wysyłane lub transportowane.

W odniesieniu do dostaw, o których mowa w lit. b), deklaracja VAT zawiera również indywidualny numer identyfikacyjny VAT lub numer rejestracji podatkowej nadany przez państwo członkowskie, z którego takie towary są wysyłane lub transportowane, o ile są dostępne.

Deklaracja VAT zawiera informacje, o których mowa w niniejszym ustępie, z podziałem na państwa członkowskie konsumpcji.

3. W przypadku gdy – poza stałym miejscem prowadzenia działalności gospodarczej w państwie członkowskim identyfikacji – podatnik świadczący usługi objęte niniejszą procedurą szczególną ma jedno lub większą liczbę stałych miejsc prowadzenia działalności gospodarczej, z których świadczone są te usługi, deklaracja VAT zawiera również całkowitą wartość, z wyłączeniem VAT, mające zastosowanie stawki VAT, całkowitą kwotę odpowiadającą jej VAT w podziale na stawki, a także całkowitą kwotę należnego VAT, w odniesieniu do świadczenia tych usług dla każdego państwa członkowskiego, w którym ten podatnik ma stałe miejsce prowadzenia działalności gospodarczej, oraz indywidualny numer identyfikacyjny VAT lub numer rejestracji podatkowej tego stałego miejsca prowadzenia działalności gospodarczej, z podziałem na państwa członkowskie konsumpcji.”;

14) w art. 369zb ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Państwa członkowskie wymagają, aby VAT, o którym mowa w ust. 1, był płatny co miesiąc w terminie płatności mającym zastosowanie do zapłaty należności celnych.”.

Artykuł 2

1. Państwa członkowskie przyjmują i publikują, najpóźniej do dnia 31 grudnia 2020 r., przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy. Niezwłocznie przekazują Komisji tekst tych przepisów.

Państwa członkowskie stosują te przepisy od dnia 1 stycznia 2021 r.

Przepisy przyjęte przez państwa członkowskie zawierają odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie takie towarzyszy ich urzędowej publikacji. Sposób dokonywania takiego odniesienia określany jest przez państwa członkowskie.

2. Państwa członkowskie przekazują Komisji teksty najważniejszych przepisów prawa krajowego w dziedzinie objętej zakresem niniejszej dyrektywy.

Artykuł 3

Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Artykuł 4

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 21 listopada 2019 r.

W imieniu Rady
H. KOSONEN
Przewodniczący
